

تقویت رشد بهره‌وری

سازمان ملی بهره‌وری ایران

عنوان گزارش: رشد تقویت بهره‌وری

نویسنده: کریستین لاگارد، مدیرعامل صندوق بین‌المللی پول (IMF)

ترجمه: فائزه هورسان

تاریخ تهیه: ۱۴ فروردین ماه ۱۳۹۶

این نوشته، متن سخنرانی سرکار خانم کریستین لاگارد، مدیرعامل صندوق بین‌المللی پول (IMF) در مؤسسه سرمایه‌گذاری آمریکا (AEI) است که به موضوعاتی از قبیل رکود بهره‌وری و ضرورت تقویت رشد بهره‌وری پرداخته است.

کلمات کلیدی بهره‌وری، رشد بهره‌وری، رکورد بهره‌وری

نشانی: تهران / خیابان نجات‌الهی / خیابان سپند / پلاک ۱۶ / سازمان ملی بهره‌وری ایران

کدپستی: ۱۵۹۸۹۹۴۹۱۱

تلفن: ۴۳۳۹۱۰۰۰ (۰۲۱) / دورنگار: ۸۸۸۹۹۰۶۳ (۰۲۱)

پست الکترونیکی: productivity@mporg.ir

www.nipo.gov.ir

« مندرجات این گزارش لزوماً بازگو کننده نظرات سازمان ملی بهره‌وری ایران نیست.»

تقویت رشد بهره وری

نوشته کریستین لاگارد، مدیرعامل صندوق بین المللی پول (IMF)

موسسه سرمایه گذاری آمریکا (AEI)

۱۴ فروردین ماه ۱۳۹۶

صبح بخیر. از معرفی پر محبتان سپاسگزارم آرتور و از جانب موسسه سرمایه گذاری آمریکا برای اینکه این فرصت را در اختیار بنده قرار دادید که در خصوص اهمیت بهره وری مطالبی را عرض کنم تشکر می کنم.

از نظر بنده، ساختمان AEI جدید، محل مناسبی برای مذاکرات ما است. چرا؟ به علت وجود مدیریت متفکر آرتور بروکس و تیم وی در بسیاری از مسائل اقتصادی و به دلیل آدرس جدید شما - بلوار ماساچوست ۱۷۸۹.

در سال ۱۷۸۹، قانون اساسی U.S. به همه یادآوری کرد که دولت باید به شهروندانش خدمت کند. من یقین دارم که این شامل تقویت بهره وری می شود که قطعا درآمد شهروندان را افزایش می دهد.

رشد بهره وری، بخش مهمی از این داستان است، چرا که مهمترین سرچشمه درآمد بالاتر و افزایش استانداردهای زندگی در درازمدت است و به ما این اجازه را می دهد که به طور قابل ملاحظه ای کیک اقتصادی را گسترش داده و برای همه تکه های بزرگتری را ایجاد کنیم.

برای مثال، در حال حاضر، یک کارگر معمولی آمریکایی فقط در حدود ۱۷ هفته کار می کند تا سطح درآمد واقعی سالانه اش در سطح یک کارگر معمولی در سال ۱۹۱۵ باشد.

ما چنین پیشرفتی را در بسیاری از کشورها شاهد بوده ایم. در حقیقت، بیشتر به علت توانایی ما در کنترل قدرت بهره وری، بیلیون ها نفر در سراسر جهان از زندگی های بهتر، سالم تر و طولانی تر لذت می برند.

اما این محرک کامیابی به علت حصول نتایج منفی برای رشد و درآمد که بر طرف کردن آن ها بسیار دشوار است، در سال های اخیر رکود داشته است. با در نظر گرفتن این موضوع، میخواهم به سه نکته اشاره کنم:

- رکود بهره وری تا چه اندازه جدی است؟
- چه چیزی مانع نشر تکنولوژی و نوآوری می شود؟
- اقتصاد باید چه سیاست هایی را جهت تقویت رشد بهره وری در پیش گیرد؟

۱- رکود بهره وری

اجازه بدهید اول خبرهای خوب را عنوان کنم. به نظر می رسد که نوآوری تکنولوژیکی سریع تر از همیشه در حال پیشرفت باشد، از اتومبیل های بدون راننده گرفته تا ربات های وکیل و ارگان های سه بعدی چاپ شده بدن انسان.

خبر نه چندان خوب این است که ما می توانیم پیشرفت های تکنولوژیکی را در همه جا به جز در آمار و ارقام بهره وری ببینیم.

در دهه اخیر، رکود های زیادی در خروجی اندازه گیری شده هر کارگر و بهره وری کل - که می تواند به عنوان مقیاسی برای اندازه گیری نوآوری در نظر گرفته شود- مشاهده شده است. برای مثال، در اقتصاد های پیشرفته، رشد بهره وری از میانگین ۱ درصد قبل از بحران به ۰.۳ درصد رسیده است.

این روند، همچنین بسیاری از کشورهای نوظهور و در حال توسعه از قبیل چین را تحت تاثیر قرار داده است.

حتی قبل از بحران اقتصادی جهانی، رشد بهره وری در بسیاری از اقتصادهای پیشرفته از قبیل ایالات متحده آمریکا در حال رکود بود و پس از بحران، یک رکود شدیدتر به خصوص در قاره اروپا به وجود آمد.

ما گمان می کنیم که اگر رشد بهره وری کل، روند پیش از بحران خود را طی کرده بود، امروز GDP کل در اقتصادهای پیشرفته ۵ درصد بالاتر رفته بود. [۲] که با افزودن یک ژاپن دیگر - و بیشتر - به اقتصاد جهانی برابری می کند.

یک دهه دیگر از رشد بهره وری ضعیف، افزایش استانداردهای زندگی جهانی را شدیداً تحلیل می برد. رشد ضعیف تر می تواند همچنین پایداری اجتماعی و اقتصادی بعضی کشورها را با دشوار تر کردن کاهش نابرابری بیش از اندازه و حفظ بدهی های شخصی و وظایف عمومی، به خطر بیناندازد.

۲- جریان های مخالف

در قبال این موضوع، سیاست گذاران باید فشارهایی که مانع نوآوری و نشر تکنولوژی می شوند را هدف قرار دهند. چه چیزی مانع بهره وری می شود؟ حداقل سه جریان مخالف مهم، مانع رشد بهره وری می شوند:

- اولین مورد، پیر شدن جمعیت در اکثر اقتصادهای پیشرفته است. تحقیقات نشان می دهد که مهارت های کارگر تا سن مشخصی افزایش یافته و پس از آن با اثرات منفی بر نوآوری و بهره وری رو به کاهش می رود، اگرچه این موضوع همچنان مورد بحث باقی می ماند. [۳]
- دومین جریان مخالف، رکود تجارت جهانی است. ما از تحقیقات معتبر می دانیم که تجارت، شرکت ها را تشویق می کند تا در تکنولوژی های جدید و شیوه های کسب و کار کارآمد تر سرمایه گذاری کنند. همچنین به اشتراک گذاری تکنولوژی های جدید در سراسر مرزها را تشویق می کند. کمبود درخواست جهانی و افزایش تدریجی محدودیت های تجارت در سال های اخیر منجر به رکود رشد تجارت شده است. در عوض، این به بهره وری و استانداردهای زندگی تمام شهروندان آسیب رسانده است.
- سومین جریان مخالف، میراث حل نشده بحران مالی جهانی در برخی اقتصادهای اصلی است. یادداشت مباحثه کارمندان جدیدمان - که ما امروز آن را عنوان می کنیم - تاکید می کند که موضوع میراث، یک فاکتور ضروری است. [۴] برخلاف رکودهای اقتصادی معمولی، بحران های شدید اقتصادی، صدمات بی پایانی را بر بهره وری کلی وارد می کنند. این را در گذشته شاهد بودیم و مجدداً پس از بحران مالی سال ۲۰۰۸، آن را در بسیاری از کشورها به ویژه در اروپای جنوبی دیدیم. یک فاکتور اصلی، اثر بحران اعتباری بر شرکت هایی بود که با میزان بالای بدهی وارد بحران شدند. اکثر این شرکت ها ناچار شدند که دارایی های خود را به حراج گذاشته و سرمایه گذاری نامشهود و فیزیکی خود را با آثار بی پایان بر بهره وری کاهش دهند.

۳- تقویت رشد بهره وری

این ها و سایر جریان های مخالف به این معنی هستند که ما می توانیم سیاست های قدرتمندی را عملی کنیم تا مطمئن شویم که نسل بعد بهتر خواهند بود.

چیزی که روشن است این است که ما به نوآوری بیشتر نیاز داریم نه کمتر. فشارهای بازار به تنهایی قادر به دستیابی به این پیشرفت نیستند، زیرا اختراع و نوآوری به نوعی متعلق به عموم است. برای مثال، تکنولوژی تلفن های هوشمند به میزان چشمگیری از بودجه دولت سود برده است - از اینترنت گرفته تا شبکه های بی سیم، GPS و صفحات لمسی. در همین زمان، موانع مختلف در اجرای سیاست ها، مانع نوآوری می شوند.

از این رو، ما در IMF بر این باوریم که تمام دولت‌ها باید برای آزاد کردن انرژی کارآفرینی اقدامات بیشتری انجام دهند. آن‌ها می‌توانند با برداشتن موانع غیر ضروری و قوانین دست و پا گیر، سرمایه‌گذاری بیشتر در تحصیلات و فراهم آوردن مشوق‌های مالیاتی برای توسعه و تحقیقات، به این موضوع دست پیدا کنند. (R&D)

تحلیل IMF نشان می‌دهد که اگر اقتصادهای پیشرفته R&D خصوصی را به طور میانگین ۴۰٪ افزایش می‌دادند، میتوانستند در دراز مدت، GDP خود را تا ۵ درصد افزایش دهند. [۵]

برای تشویق سرمایه‌گذاری و ریسک‌پذیری، نیاز است که دولت‌ها نشانه‌های روشنی را از سیاست اقتصادی آینده ارائه کنند. سرمایه‌گذاری‌های عمومی با کیفیت بالا در تحصیلات و آموزش، R&D و زیرساخت، شامل نمونه‌های ایالات متحده آمریکا می‌توانند با تسریع سرمایه‌گذاری خصوصی همزمان با تقویت بهره‌وری و پتانسیل اقتصادی به فراهم آوردن آن نشانه‌ها کمک کنند. به طور مشابه، نشانه‌های مرتبط با سیاست مالیاتی می‌توانند قدرت پیش‌بینی سرمایه‌گذاران را بهبود بخشند.

علاوه بر این، من اساساً باور دارم که تقویت تجارت به عنوان محرک رشد گسترده، عدم قطعیت را کاهش داده و بهره‌وری را تقویت می‌کند. در اروپا، دولت‌ها می‌توانند با تسهیل بدهی کارخانه از طریق ترازنامه‌های بانکی، سوزن بهره‌وری را جابجا کنند. این عمل به دور از کارخانه‌های دارای بهره‌وری کم و زیر دست شرکت‌های جوان و پرجنب و جوش، سرمایه‌گذاری جدید کارخانه را تشویق کرده و تخصیص سرمایه را بهبود می‌بخشد.

در کشورهایی که تعداد زیادی پناهنده دارند، یکپارچه‌سازی کارگران مهاجر به طور موثر در رشد و میزان بهره‌وری، به نیروی کار جوان و پویاتر کمک می‌کند. [۶]

نتیجه‌گیری

یک نکته نهایی این است که ما می‌دانیم که دستاوردهای تکنولوژی، تجارت و اصلاحات ساختاری با از دست دادن شغل‌ها در بخش‌های در حال کوچک شدن همراه بوده است. البته تغییرات ساختاری همواره با رشد اقتصادی همراه بوده است. اما هم‌اکنون با افزایش نابرابری اقتصادی در بسیاری از کشورها، شاهد مشکلات اقتصادی عمیق و مشکلات اجتماعی در برخی مناطق محروم هستیم. این موضوع در بین کارگران با مهارت کمتر که به طور نامتناسبی از وضعیت ضعیف فیزیکی و روانی، از دست دادن شغل و از هم پاشی خانواده رنج می‌برند، آشکار است، همان کسانی که از آنچه شما، آرتور، آن را "کسر شأن" می‌نامید، رنج می‌برند.

اولین گام بحرانی، حمایت از چنین کارگرانی از طریق برنامه‌های آموزشی مورد نظر، آموزش مهارت‌ها و انگیزه‌های اشتغال است. یک اولویت دیگر، تجهیز مجدد سیاست‌های درآمدی و سیستم‌های مالیاتی است - شامل نمونه‌های داخلی ایالات متحده آمریکا که در آن‌ها از افزایش مالیات بر درآمد حمایت کرده ایم.

علاوه بر تمام این‌ها، ما به **تحصیلات بهتر و بیشتر** نیاز داریم. ما گمان می‌کنیم که رکود دستیابی به امکانات آموزشی در اقتصادهای نوظهور و پیشرفته، رشد بهره‌وری کار را از دهه ۱۹۹۰، سالانه ۰.۳ درصد کاهش داده است. در حقیقت، تحصیلات و آموزش، اقدامات سیاستی کلیدی جهت افزایش رشد بهره‌وری و کاهش نابرابری هستند. رشد پایدار و فراگیر بیشتر احتمالاً همان چیزی است که "ما، مردم" از سیاست‌گذارانمان انتظار داریم. اجازه بدهید یادآوری کنم که در سال ۱۷۸۹ نه تنها شاهد تصویب قانون اساسی، بلکه شاهد آغاز انقلاب فرانسه نیز بودیم. **امروز، ما شاهد یک**

انقلاب تکنولوژیکی هستیم که بهره‌وری بیشتر و استانداردهای زندگی بهتر را نوید می‌دهد.

[1] Finance & Development, September 2016, Vol. 53, No. 3

[2] Adler and others (2017), IMF Staff Discussion Note 17/04, “Gone with the Headwinds: Global Productivity.”

[3] Feyrer (2009); Jones (2010); Aksoy and others (2015); Börsch-Supan and Weiss (2016). Acemoglu and Restrepo (2017), however, highlight an offsetting mechanism, namely the greater incentives for fast-aging societies to introduce labor-saving innovations, which raises productivity, all else equal.

[4] Adler and others (2017), IMF Staff Discussion Note 17/04, “Gone with the Headwinds: Global Productivity.”

[5] IMF: April 2016 Fiscal Monitor. These economic benefits (in net present value terms) should of course be compared with the R&D investments costs (also in net present value), both from private and public funds. Calculations suggest that the net social benefit is likely to be positive.

[6] IMF Staff Discussion Note (Jan 2016), “The Refugee Surge in Europe: Economic Challenges.”

Link:

<http://www.imf.org/en/news/articles/2017/04/03/sp040317-reinvigorating-productivity-growth>